

დანიელის წიგნი — ას ორმოცდაცხრამეტი

დანიის ხილვაში სამი ანგელოზური შეხების გახსნა:

წინასწარმეტყველური გამოცხადება

Jeff Pippenger

2024-03-26

მეათე თავში დანიელს სამჯერ ეხებიან, და ეს სამი შეხება შეესაბამება იმ სამ დროს, როდესაც დანიელი პირადად განიცდის „mareh“-ს, ხილვას. პირველი და უკანასკნელი გამოცხადებები იყო გაბრიელისა, იესო ქრისტეს გამოცხადების მაცნისა. გაბრიელია ის, ვინც ქრისტესგან იღებს გზავნილს, რომელიც მას მისცა მამამ, და მიუტანს მას წინასწარმეტყველს, რომელმაც იგი ეკლესიებს უნდა გაუგზავნოს.

მაგრამ გიჩვენებ იმას, რაც ჭეშმარიტების წერილშია აღნიშნული; და არავინ არის, ვინც ამ საქმეთა გამო ჩემთან ერთად დგას, მიქაელის, თქვენი მთავრის, გარდა. დანიელი 10:21.

გაბრიელმა იცის, რომ იგი ქმნილი არსებაა, და სწორედ ამიტომ მან პირდაპირ უთხრა იოანეს გამოცხადების წიგნში, რომ მისთვის არ ეცა თაყვანი.

და მის ფერხთით დავემხე, რათა თაყვანი მეცა მისთვის. ხოლო მან მითხრა მე: იხილე, ნუ ჰყოფ ამას; მე შენი თანამდგომი ვარ და შენი ძმებისა, რომელთაც აქვთ იესოს მოწმობა; ღმერთს ეცი თაყვანი, რადგან იესოს მოწმობა არის წინასწარმეტყველების სული. გამოცხადება 19:10.

ამიტომ წინასწარმეტყველების შემსწავლელმა უნდა გაიგოს, რომ მიზეზი, რის გამოც გაბრიელი აღნიშნავს, რომ არავინ არის მასზე აღმატებული იმასთან დაკავშირებით, „რაც ჩაწერილია ჭეშმარიტების წერილში“, აქვს განსაზღვრული წინასწარმეტყველური მიზანი. როდესაც იგი მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ მხოლოდ ქრისტეს ესმის წერილები მასზე უკეთ, იგი ქრისტეს ასახელებს როგორც „მიქაელს, თქვენს მთავარს“. მაგრამ მიქაელი მხოლოდ მთავარი კი არ არის, იგი მთავარანგელოზია.

მაგრამ მთავარანგელოზმა მიქაელმა, როცა ეშმაკს ედავებოდა და მოსეს სხეულის შესახებ კამათობდა, ვერ გაბედა მის წინააღმდეგ შეურაცხყოფელი ბრალდების წაყენება, არამედ თქვა: უფალმა დაგაყვედროს შენ. იუდა 7.

ამგვარად, სამივე შეხება ანგელოზურია, და სამივეჯერ, როცა დანიელი განიცდის „mareh“-ს, ხილვას, იგი ანგელოზურია. მესამედ, როცა დანიელს შეეხებიან, ეს ხდება მის გასაძლიერებლად, რადგან მანამდე, მეორე შეხებისას, მან ძალა დაკარგა.

მერე კვლავ მოვიდა და შემეხო იგი, რომელიც კაცის მსგავს სახეს ჰგავდა, და განმამტკიცა მე, და მითხრა: ო, დიდად საყვარელო კაცო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; განმტკიცდი, ჰოი, განმტკიცდი. და როცა მელაპარაკა, განვამტკიცდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა უფალმა, რადგან შენ განმამტკიცე მე. მაშინ მითხრა მან: იცი თუ არა, რატომ მოვედი შენთან? ახლა კვლავ დავბრუნდები სპარსეთის

მთავართან საბრძოლველად; და როცა გავალ, აჰა, საბერძნეთის მთავარი მოვა.
დანიელი 10:18–20.

გაბრიელი დანიელს შეახსენებს, რომ იგი „მოვიდა“, რათა დანიელს „გააგებინოს, რა ეწევა შენს ხალხს უკანასკნელ დღეებში“, როდესაც ჰკითხა დანიელს: „უწყი თუ, რისთვის მოვედი შენთან?“ იმასთან თანხმობით, რაც მან დანიელს ასწავლა უკანასკნელი დღეების შესახებ, გაბრიელი შემდეგ აცხადებს, რომ იგი კვლავ „დაბრუნდება სპარსეთის მთავართან სამოხმად; და როცა მე წავალ, აჰა, საბერძნეთის მთავარი მოვა.“ შემდეგ იგი იწყებს მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველურ თხრობას, რომელიც აღწერს, რა ეწევა ას ორმოცდაოთხი ათასს უკანასკნელ დღეებში. ეს წინასწარმეტყველური თხრობა მოცემულია „სპარსეთის მთავართან“ და „საბერძნეთის მთავართან“ ბრძოლის კონტექსტში.

კიროს დიდსა და ალექსანდრე დიდს შორის არსებული ფაქტობრივი ისტორია ორას წელზე მეტს მოიცავდა. მაგრამ გამოცხადების მეთერთმეტე თავის დიდი მიწისძვრის დროს საბოლოო მოვლენები სწრაფად ვითარდება, და როგორც კი მეექვსე სამეფო იპყრობს ჩრდილოეთის ყალბ მეფეს, მეშვიდე სამეფო — ათი მეფე, საბერძნეთით წარმოდგენილი — დაუყოვნებლივ თანხმდება, რომ თავისი სამეფო მხეცს მისცეს.

ერთ დონეზე, „მარეჰის“ ხილვა დანიელის მეათე თავში შვიდჯერ არის გამოყენებული. ჩვენ იმ შვიდიდან ოთხი განვიხილეთ და განვსაზღვრეთ, რომ პირველი მოხსენიება არის დანიელის მიერ იმის დაფიქსირება, რომ კიროსის მესამე წლამდე დანიელს ესმოდა ხილვა. მომდევნო სამ მოხსენიებაში, თითოეულ ხილვაში სამი შეხება მიუთითებს დანიელის გამოცდილებაზე, როდესაც იგი ოცდაერთდღიანი გლოვიდან იღვიძებს. მისი გამოცოცხლებით აღდგომა აგებულია მარადიული სახარების სამსაფეხურიან პროცესზე, და ეს სამი საფეხური ანგელოზებით არის წარმოდგენილი, თუმცა მეორე საფეხური არის მთავარანგელოზი მიქაელი, რომელიც არის იგი, ვინც მოსე სიკვდილიდან აღადგინა და ზეცაში გადაიყვანა.

მეათე თავში სხვა სამ ადგილას, სადაც სიტყვა „ხილვა“ გვხვდება, გამოყენებულია არა „mareh“, არამედ „marah“. „Marah“ არის „mareh“-ის მდებრობითი ფორმა. იგი ნიშნავს ხილვას და მიზეზობით — „სარკეს“ ან „სახედავ მინას“. მისი განსაზღვრების გასაღები ის არის, რომ იგი „მიზეზობითია“. ეს არის „სახის“ ხილვა, მაგრამ თავისი სქესით განსხვავდება, და ამგვარად სხვა წინასწარმეტყველურ გზავნილს ასახავს. როგორც მისი განსაზღვრება — „სარკე“ — გულისხმობს, ისინი, ვინც ამ ხილვას ხედავენ, რაიმე სახის ანარეკლს ხედავენ. სწორედ ეს არის ამ სიტყვის ის ელემენტი, რომელიც „მიზეზობითია“. მიზეზობითი სიტყვის განსაზღვრება „marah“-ის კონტექსტში, ღრმაა.

ტერმინი „კაუზატიური“ დაკავშირებულია მიზეზობრიობის ცნებასთან ან რაიმეს მოხდენის გამომწვევ მოქმედებასთან. ენათმეცნიერებაში, კერძოდ ზმნის მორფოლოგიაში, კაუზატიური ფორმა არის გრამატიკული კონსტრუქცია, რომელიც მიუთითებს, რომ ზმნის ქვეშევრდომი აიძულებს ან განაპირობებს სხვა პირს ან საგანს შეასრულოს ზმნით აღწერილი მოქმედება. მაგალითად, ინგლისურში ზმნა „კითხვა“ კაუზატიური ხდება, როდესაც ვამბობთ: „ვილადის კითხვა ვაიძულო“. აქ

ქვეშევრდომი სხვა პირს აიძულებს შეასრულოს კითხვის მოქმედება.

კაუზატიური ფორმა მიუთითებს, რომ ქვეპირი პასუხისმგებელია ზმნით აღწერილი მოქმედების გამოწვევაზე. „კაუზატიური“ აღნიშნავს იმ წესს, რომლის მიხედვითაც მოქმედება ან მოვლენა გამოწვეულად ხდება. სამივე შემთხვევაში, როდესაც დანიელი იყენებს ებრაულ სიტყვას „marah“, ხილვა, რომელსაც უყურებენ, მაყურებელს იწვევს, რომ გარდაიქმნას იმ ხატად, რომელსაც იგი ჭკრეტს.

და პირველ თვის ოცდამეოთხე დღეს, როცა ვიდექი დიდი მდინარის, ჰიდეკელის, ნაპირზე, აღვაპყარი თვალნი ჩემნი და შევხედე, და აჰა, ერთი კაცი, სელით მოსილი, რომლის წელნი შემოსარტყლული ჰქონდა უფაზის რჩეული ოქროთი. მისი სხეულიც ბივრილივით იყო, და მისი სახე — ელვის ხილვასავით (mareh), და მისი თვალნი — ცეცხლის ლამპრებივით, და მისი მკლავნი და ფერხნი — გაპრიალებული სპილენძის ფერივით, და მისი სიტყვათა ხმა — მრავალთა ხმის მსგავსად. და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა (marah), რადგან ჩემთან მყოფმა კაცებმა ხილვა (marah) ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ გაიქცნენ დასამალად. ამიტომ მარტო დავრჩი და ვიხილე ეს დიდი ხილვა (marah), და ძალა აღარ შემრჩა ჩემში; რადგან ჩემი მშვენიერება შერყვნილებად შემეცვალა, და ძალა აღარ შემომრჩა. თუმცა მესმოდა მისი სიტყვათა ხმა; და როცა მისი სიტყვათა ხმა მოვისმინე, პირქვე ჩავვარდი ღრმა ძილში, და ჩემი სახე მიწისკენ იყო მიქცეული. დანიელი 10:4-9.

გლოვის ოცდაერთი დღის დასასრულს, რომელიც უკანასკნელ დღეებში შეესაბამება იმ სამნახევარ დღეს, როცა ორი მოწმე მკვდარი წევს ქუჩაში, დანიელს უეცრად მიეცა ქრისტეს ხილვა, და მისი სახე იყო „როგორც ელვის ხილვა (mareh)“. ეს მოვლენა, გამოცხადების მეთერთმეტე თავის სამნახევარი დღის დასასრულს, წარმოშობს განცალკევებას, რადგან „მამაკაცებმა, რომლებიც“ დანიელთან „იყვნენ, ვერ იხილეს ხილვა (marah); ხოლო დიდი ძრწოლა დაეცა მათზე, ისე რომ გაიქცნენ დასამალავად. ამიტომ“ დანიელი „მარტო დარჩა“, მაგრამ „მამაკაცებმა, რომლებიც ჩემთან იყვნენ, ვერ იხილეს ხილვა (marah); ხოლო დიდი ძრწოლა დაეცა მათზე, ისე რომ გაიქცნენ დასამალავად“.

ხილვა, რომელიც დანიელმა იხილა, როცა იგი მარტო იყო, იყო მდებრობითი, მიზეზობრივი ხილვა, რომელმაც დანიელი ხილვის ხატებად გარდაქმნა. ეს გარდაქმნა განხორციელდა იმით, რომ დანიელს ადამიანური ძალა წაერთვა და მისი მშვენიერება ხრწნილებად იქცა.

სწორედ ის ხორცი, რომელშიც სული მკვიდრობს როგორც კარავში და რომლის მეშვეობითაც მოქმედებს, უფლისაა. ჩვენ არავითარი უფლება არა გვაქვს, უგულუბელვყოთ ცოცხალი მექანიზმის რომელიმე ნაწილი. ცოცხალი ორგანიზმის ყოველი ნაწილი უფლისაა. ჩვენი საკუთარი ფიზიკური ორგანიზმის ცოდნამ უნდა გვასწავლოს, რომ ყოველი ასო ღვთის სამსახურს უნდა აღასრულებდეს, როგორც სიმართლის იარაღი.

„ვერავინ, გარდა ღმერთისა, ვერ დაიმორჩილებს ადამიანის გულის სიამაყეს. ჩვენ არ შეგვიძლია საკუთარი თავის ხსნა. ჩვენ არ შეგვიძლია საკუთარი თავის

განახლება. ზეციურ ეზოებში არ იმღერებენ ასეთ საგალობელს: მე, რომელმაც საკუთარი თავი შევიყვარე, და საკუთარი თავი განვიბანე, საკუთარი თავი გამოვისყიდე, ჩემდა იყოს დიდება და პატივი, კურთხევა და ქება. მაგრამ ეს არის იმ სიმღერის ძირითადი ნოტი, რომელსაც მრავალი აქ, ამქვეყნად, მღერის. მათ არ იციან, რას ნიშნავს გულით მშვიდი და მდაბალი ყოფნა; და არც სურთ ამის ცოდნა, თუ ამის არიდებას შეძლებენ. მთელი სახარება მოიცავს ქრისტესგან სწავლას — მისი სიმშვიდისა და სიმდაბლისას.“

„რა არის რწმენით გამართლება? ეს არის ღვთის მოქმედება, რომელიც ადამიანის დიდებას მტვერში ამხოვს და ადამიანისთვის აკეთებს იმას, რის გაკეთებაც მას საკუთარი ძალით არ შეუძლია.“ Testimonies to Ministers, 456.

რწმენით გამართლების გამოცდილება არის ღვთის საქმე, whereby ადამიანის დიდებას მტვერში ამხოვს. ხილვა, რომლისგანაც დანიელთან მყოფი კაცები გაქცევით იყვნენ იძულებულნი, იყო ქრისტეს გამოცხადების „მოქმედებითი“ მდებრობითი ხილვა; და მაშინვე მას შემდეგ, რაც დანიელის თვითმართალობა მტვერში იქნა დამხოვილი, განხორციელდა სამი ანგელოზური შეხება, რომლებმაც საბოლოოდ დანიელი მესიჯის ტარებისთვის განამტკიცეს.

1888 წელს ძლიერმა ანგელოზმა ჩამოირბინა რწმენით გამართლების უწყებით, როგორც ის იქნა წარმოდგენილი უხუცესების, ჯოუნსისა და უაგონერის მიერ. სწორედ იგივე ანგელოზი კვლავ ჩამოირბინა 2001 წლის 11 სექტემბერს, სწორედ იმავე რწმენით გამართლების უწყებით. ამით აღინიშნა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დასაწყისი. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დასასრულს დასაწყისში არსებული უწყება მეორდება, რადგან იესო ყოველთვის საგნის დასასრულს საგნის დასაწყისით წარმოაჩენს.

1840 წლის 11 აგვისტოს სწორედ ისzelfde ანგელოზი ჩამოვიდა და დაიწყო ის სამი საფეხური, რომლებიც შესრულდა 1840 წლიდან 1844 წლამდე. ეს სამი საფეხური დაიწყო პირველი ანგელოზის გაძლიერებით 1840 წლის 11 აგვისტოს, მეორე ანგელოზის მოსვლით 1844 წლის 19 აპრილს და მესამე ანგელოზის მოსვლით 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ამ ისტორიამ წინასწარ გამოსახა სამი ანგელოზიდან პირველის ჩამოსვლა 2001 წლის 11 სექტემბერს, რასაც მოჰყვა მეორე ანგელოზი 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუების დროს, და ეს სრულდება მესამე ანგელოზის მოსვლით, ახლო მომავალში მისაღებ კვირა-კანონთან დაკავშირებით.

იმ ისტორიის დასასრულს, როდესაც მიქაელი ჩამოდის, რათა აღადგინოს მოსე და ელია სამნახევარი დღის სიკვდილის შემდეგ ქუჩებში, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავში, და როგორც ასევე წარმოდგენილია დანიელის ოცდაერთდღიანი გლოვით, ქრისტე კვლავ ჩამოდის. იგი პირველად წარადგენს თავისი დიდების ხილვას — იმ ხილვას, რომელიც კაცის დიდებას მტვერში ამხოვს და განყოფას წარმოშობს. როდესაც დანიელი უკვე მტვერშია, და მას შემდეგ, რაც დანიელი შეიცვალა „მიზეზობრივ“ ქალურ ხილვაზე ჭვრეტით, მას პირველად გაბრიელი შეეხება და მის კანკალით მოცულ ფერხთით დააყენებს.

შემდეგ მთავარანგელოზი მიქაელი ჩამოდის, რათა „აღადგინოს მოსე“, და მეორედ ეხება დანიელს, რის შედეგადაც იგი ძალაგამოცლილი რჩება, რადგან აღსავსეა იმ რეალობით, რომ სინამდვილეში თავის უფალს ესაუბრებოდა. შემდეგ გაბრიელი მოდის და მესამედ ეხება მას და განამტკიცებს იმ საქმისათვის, რომ იყოს ნიშანი მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დროს. ეს სამი შეხება გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის სიმბოლოებია, თუმცა ისინი ერთ დღეში ხდება.

პირველი ანგელოზის გამოცდილება მოიცავს ქრისტეს ელვასავით გამოცხადებას, „მიზეზობრივ“ ხილვას, რომელიც განაცალკევებს, და პირველ შეხებას, რომელიც დანიელს მისი ადამიანური დიდების მტვერიდან აღადგენს. პირველ ანგელოზს აქვს სამივე საფეხური, რომლებიც პირველშია მოქცეული, რადგან იგი პირველ უწყებას წარმოადგენს. შემთხვევითი არ არის, რომ პირველი შეხება მეცხრეიდან მეთერთმეტე მუხლებშია ჩაწერილი.

მაგრამ მე მოვისმინე მისი სიტყვების ხმა; და როცა მოვისმინე მისი სიტყვების ხმა, ღრმა ძილში ჩავვარდი ჩემს პირქვე, ჩემი სახით მიწისკენ. და აჰა, ხელი შემეხო მე, რომელმაც დამაყენა ჩემს მუხლებზე და ჩემს ხელისგულებზე. და მითხრა მან: ო, დანიელ, დიდად საყვარელო კაცო, გაიგე სიტყვები, რომელთაც გეუბნები შენ, და დადექი პირდაპირ, რადგან ახლა შენთან ვარ მოვლინებული. და როცა მან ეს სიტყვა მითხრა, მე ვიდექი ძრწოლით. დანიელი 10:9–11.

მეორე შეხების გამოცდილება, რომელიც თავად ქრისტემ აღასრულა, დანიელს იმ მდგომარეობიდან ცვლის, როცა მას ლაპარაკი არ შეეძლო, იმ მდგომარეობამდე, როცა მას თავის უფალთან საუბარი შეუძლია. მეორე შეხებისას დანიელს სუნთქვა არ აქვს, ამიტომ იგი აქ წარმოდგენილია ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში პირველი უწყების ეტაპზე.

და როდესაც მან ასეთი სიტყვები მითხრა, მე პირით მიწისკენ დავეშვი და დავმუნჯდი. და აჰა, კაცთა ძეთა მსგავსების მსგავსი ერთი შეეხო ჩემს ბაგეებს; მაშინ გავხსენი ჩემი პირი, ვილაპარაკე და ვუთხარი ჩემს წინაშე მდგომს: ო, ჩემო უფალო, ამ ხილვის გამო ტკივილები დამატყდა თავს და ძალა აღარ შემრჩა. რადგან როგორ შეძლებს ამ ჩემი უფლის მსახური ელაპარაკოს ამ ჩემს უფალს? რადგან მე, იმწამსვე, ძალა აღარ დამრჩა და არც სუნთქვა დამიტოვა. დანიელი 10:15–17.

ეზეკიელის მეორე უწყებაში ოთხი ქარისგან მომდინარე უწყება უნდა შეებეროს ძვლებს, რათა ისინი გაცოცხლდნენ და აღდგნენ, როგორც ძლევაგამოსილი ლაშქარი. ამ ლაშქრის გაძლიერება წარმოდგენილია მესამე შეხებით.

შემდეგ კვლავ მოვიდა და შემეხო ერთი, კაცის სახის მსგავსი, და განმამტკიცა მე, და თქვა: ჰოი, დიდად საყვარელო კაცო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; განმტკიცდი, ჰე, განმტკიცდი. და როცა მელაპარაკა, განმტკიცდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა უფალმა, რადგან შენ განმამტკიცე მე. მაშინ თქვა მან: იგი კი, რისთვის მოვედი შენთან? ახლა დავბრუნდები, რათა ვებრძოლო სპარსეთის მთავარს; და როცა წავალ, აჰა, მოვა საბერძნეთის მთავარი. ხოლო მე გიჩვენებ იმას, რაც ჭეშმარიტების წიგნშია ჩაწერილი; და არავინაა, ვინც ამ საქმეში ჩემთან ერთად დგას, გარდა მიქაელისა, თქვენი მთავრისა. მეც, მიდიის დარიოსის პირველ წელიწადს, ვიდექი,

რათა განმემტკიცებინა და გამემლიერებინა იგი. ახლა კი გიჩვენებ ჭეშმარიტებას. აჰა, კიდევ სამი მეფე აღდგება სპარსეთში; ხოლო მეოთხე ყველა მათგანზე მეტად გამდიდრდება; და თავისი ძლიერებით, თავისი სიმდიდრის მეშვეობით, აღძრავს ყველას საბერძნეთის სამეფოს წინააღმდეგ. დანიელი 10:18–11:2.

ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში ის უწყება, რომელიც ორ მოწმეებს სიცოცხლეს უბრუნებს, არის მესამე ვაების ისლამის უწყება; მაგრამ, სტრიქონი სტრიქონზე, ის უწყება, რომელსაც გაბრიელი განსაზღვრავს იმ ილუსტრაციაში, სადაც მიქაელი მოსეს აღადგენს და ზეცაში აიყვანს, როგორც ნიშანს, არის შეერთებული შტატების საბოლოო პრეზიდენტის უწყება. ეს არის მეექვსე პრეზიდენტის უწყება (რესპუბლიკური რქა), რომელიც 2020 წელს მოიკლა, როგორც მოკლულ იქნა ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქაც. დანიელის თხრობაში, ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქის გამო გლოვის დღეებიდან აღდგომამ რესპუბლიკური რქის აღდგომის იდენტიფიცირებამდე მიიყვანა.

დანიელის მეათე თავში შვიდჯერ არის გამოყენებული სიტყვა „ხილვა“ ან „გამოჩინება“. ეს შვიდი მოხსენიება აღნიშნულია იმავე ებრაული სიტყვით, გარდა იმისა, რომ მათგან სამ შემთხვევაში ეს სიტყვა მდებრობით სქესშია, ხოლო დანარჩენ ოთხ შემთხვევაში — მამრობით სქესში. შვიდი, როგორც სრულყოფილების რიცხვი, და სამი-ოთხის შერწყმა, რომელიც შვიდს შეადგენს, გამოცხადების წიგნის ძირითადი მახასიათებელია, სადაც შვიდი ეკლესიიდან უკანასკნელი სამი, და შვიდი ბეჭდიდან უკანასკნელი სამი, და შვიდი საყვირიდან უკანასკნელი სამი, საგანგებოდ განირჩევა პირველი ოთხისაგან.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი და იგივე წიგნია, და ამ აზრით დანიელი და იოანე ერთსა და იმავე უკანასკნელი დღის სიმბოლოს წარმოადგენენ. ქრისტეს ხილვა მეათე თავში არის ქრისტეს ხილვა გამოცხადების პირველ თავში.

გამოცხადების პირველ თავში იოანე თავის უკან ხმას ისმენს და ბრუნდება, რათა იხილოს ის, ვინც ლაპარაკობს.

მე ვიყავი სულით უფლის დღეს, და მოვისმინე ჩემს უკან დიდი ხმა, ვითარცა საყვირისა, რომელიც ამბობდა: მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი; და: რასაც ხედავ, დაწერე წიგნში და გაუგზავნე აზიაში მყოფ შვიდ ეკლესიას: ეფესოს, და სმირნას, და პერგამოსს, და თიატირას, და სარდეს, და ფილადელფიას, და ლაოდისიას. გამოცხადება 1:10, 11.

იქნება ეს დანიელის წიგნის მეათე თავში აღწერილი სამი შეხება, თუ გამოცხადების პირველი თავის ისzelfde ხილვა, თუ ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში მოცემული ორი უწყება, თუ ესაიას შეხება სამსხვერპლოდან აღებული გავარჯარებული ნაკვერჩხლით, ეს გამოცდილება ასახავს საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყების ძალმოსილებით აღჭურვას, და ეს უწყება იწყება ორი მოწმის აღდგომით 2023 წლის ივლისში. დანიელი, იოანე, ეზეკიელი და ესაია ყველანი წარმოადგენენ მაცნეს, რომელიც მის უკან „ძველი ბილიკებიდან“ მომავალ „ხმას“ ისმენს, რომელიც ეკითხება: „ვინ გავგზავნო?“ როცა ის მაცნე პასუხობს: „აჰა, აქა ვარ, მე გამგზავნე“, იგი განმტკიცდება და აღამაღლებს თავის

ხმას, როგორც უდაბნოში მღაღადებელი. „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს.“

ამ კვლევას ჩვენს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ახლად აღწერილ ვითარებაში ანგელოზმა გაბრიელმა დანიელს გადასცა მთელი ის მოძღვრება, რომლის მიღებაც მას მაშინ შეეძლო. თუმცა რამდენიმე წლის შემდეგ წინასწარმეტყველმა ისურვა, უფრო მეტიც შეეტყო იმ საკითხებზე, რომლებიც ჯერ კიდევ სრულად არ იყო ახსნილი, და კვლავ შეუდგა ღმერთისგან ნათლისა და სიბრძნის ძიებას. „იმ დღეებში მე, დანიელი, ვგლოვობდი სამ სრულ კვირას. სასურველი პური არ მიჭამია, არც ხორცი და არც ღვინო არ შემოსულა ჩემს პირში, და საერთოდ არ მივცხებივარ მე თავს.... მაშინ აღვაპყარი ჩემი თვალები და ვიხილე: აჰა, ერთი კაცი, სელით შემოსილი, რომლის წელიც უფაზის რჩეული ოქროთი იყო შემოსარტყლული. მისი სხეული ქრიზოლითს ჰგავდა, მისი სახე — ელვის იერს, მისი თვალები — ცეცხლის ლამპრებს, მისი მკლავები და ფეხები — გაპრიალებული სპილენძის ბრწყინვალეობას, ხოლო მისი სიტყვების ხმა — მრავალთა ხმას“ (დანიელი 10:2–6).

„ეს აღწერილობა ჰგავს იმას, რომელიც იოანემ მოგვცა, როცა ქრისტე მას პატმოსის კუნძულზე გამოეცხადა. არავინ ნაკლები, ვიდრე თავად ღვთის ძე, გამოეცხადა დანიელს. ჩვენი უფალი სხვა ზეციერ მაცნესთან ერთად მოდის, რათა ასწავლოს დანიელს, რა მოხდებოდა უკანასკნელ დღეებში.

„მსოფლიოს მხსნელის მიერ გამოცხადებული დიადი ჭეშმარიტებები ეკუთვნის მათ, ვინც ჭეშმარიტებას დაფარულ საგანძურთა მსგავსად ეძიებს. დანიელი ხანდაზმული კაცი იყო. მისი სიცოცხლე წარმართული სამეფო კარის მომხიზვლელობათა შორის იყო გატარებული, და მისი გონება დიდი იმპერიის საქმეთა ზრუნვით იყო დამძიმებული. მაგრამ იგი ყოველივე ამას განერიდა, რათა თავისი სული ღვთის წინაშე დაემდაბლებინა და უზენაესის განზრახვათა ცოდნა მოეპოვებინა. და მის ვედრებათა პასუხად ზეციური სასახლეებიდან ნათელი მიეცა მათთვის, რომელთაც უკანასკნელ დღეებში უნდა ეცხოვრათ. მაშ, როგორი გულმოდგინებით უნდა ვეძებდეთ ღმერთს, რათა მან გახსნას ჩვენი გონება და შეგვამღებინოს ზეციდან ჩვენამდე მოტანილი ჭეშმარიტებების შეცნობა.

„მე, დანიელმა, მხოლოდ მე ვიხილე ეს ხილვა; ჩემთან მყოფმა კაცებმა კი ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათზე, ისე რომ გაიქცნენ თავის დასამალავად.... და აღარ შემრჩა ძალა; რადგან ჩემი მშვენიერება ჩემში ხრწნილებად გადაიქცა და ძალა აღარ შემრჩა“ (მუხლები 7, 8). ყველა, ვინც ჭეშმარიტად განწყობილია, მსგავს გამოცდილებას ექნება. რაც უფრო ნათელია მათი ხედვა ქრისტეს სიდიადეზე, დიდებაზე და სრულყოფილებაზე, მით უფრო ცხადად დაინახავენ საკუთარ სისუსტესა და არასრულყოფილებას. მათ არ ექნებათ მიდრეკილება, თავიანთ თავს უცოდველ ხასიათს მიაწერონ; ის, რაც საკუთარ თავში მართებულად და მშვენივრად ეჩვენებოდათ, ქრისტეს სიწმინდესა და დიდებასთან შედარებით მხოლოდ უღირსად და ხრწნადად გამოჩნდება. სწორედ მაშინ, როცა ადამიანები ღმერთს არიან განშორებულნი და ქრისტეზე მეტად ბუნდოვანი წარმოდგენები აქვთ, ამბობენ ისინი: „მე უცოდველი ვარ; მე

განწმედილი ვარ.“

„ამჯერად გაბრიელი გამოეცხადა წინასწარმეტყველს და ასე მიმართა მას: „ჰოი, დანიელ, დიდად საყვარელო კაცო, გაიგე სიტყვები, რომელთაც გეუბნები, და წელში გაიმართე, რადგან ახლა შენთან ვარ მოვლინებული“. და როცა ეს სიტყვა მითხრა, მე კანკალით წამოვდექი. მაშინ მითხრა მან: „ნუ გეშინია, დანიელ, რადგან იმ პირველი დღიდანვე, როცა შენი გული მიაპყარი გაგებას და შენი ღმერთის წინაშე თავის დამდაბლებას, შენი სიტყვები შესმენილ იქნა, და მე მოვედი შენი სიტყვების გამო“ (მუხლები 11, 12).

„რა დიდ პატივს მიაგებს დანიელს ზეცის დიდებულება! იგი ანუგეშებს თავის მოშიშ მსახურს და არწმუნებს მას, რომ მისი ლოცვა ზეცაში მოსმენილ იქნა. იმ გულმხურვალე ვედრების პასუხად ანგელოზი გაბრიელი იქნა მოვლინებული, რათა სპარსეთის მეფის გულზე მოეხდინა ზემოქმედება. მონარქი სამი კვირის განმავლობაში, ვიდრე დანიელი მარხულობდა და ლოცულობდა, ეწინააღმდეგებოდა ღვთის სულის ზემოქმედებას; მაგრამ ზეცის მთავარი, მთავარანგელოზი მიხაელი, იქნა მოვლინებული, რათა ჯიუტი მეფის გული მოექცია და გადამწყვეტი მოქმედება მიეღო დანიელის ლოცვაზე საპასუხოდ.

„და როცა მან ასეთი სიტყვები მითხრა, მე პირით მიწისკენ დავემხე და დავმუნჯდი. და აჰა, კაცთა ძეთა მსგავსების მსგავსი ერთი ჩემს ბაგეებს შეეხო.... და თქვა: ჰოი, ძლიერ საყვარელო კაცო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; განმტკიცდი, ჰო, განმტკიცდი. და როცა მან მითხრა, გავმტკიცდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა უფალმა, რადგან შენ გამამტკიცე“ (მუხლები 15–19). დანიელს გამოცხადებული საღმრთო დიდება იმდენად დიადი იყო, რომ მის ხილვას ვერ იტანდა. მაშინ ზეციურმა მაცნემ თავისი თანდასწრების ბრწყინვალეობა დაფარა და წინასწარმეტყველს გამოეცხადა როგორც „კაცთა ძეთა მსგავსების მსგავსი ერთი“ (მუხლი 16). თავისი საღმრთო ძალით მან განამტკიცა ეს პატიოსნებისა და რწმენის კაცი, რათა მოესმინა ღვთისგან მისთვის მოვლინებული უწყება.

„დანიელი უზენაესის ერთგული მსახური იყო. მისი ხანგრძლივი სიცოცხლე აღვსილი იყო კეთილშობილური სამსახურის საქმეებით თავისი უფლისათვის. მისი ხასიათის სიწმინდესა და შეურყეველ ერთგულებას მხოლოდ მისი გულის სიმდაბლე და ღვთის წინაშე მისი შემუსვრილობა თუ გაუტოლდება. კვლავ ვიმეორებთ: დანიელის ცხოვრება ჭეშმარიტი განწმედის შთაგონებული ილუსტრაციაა.“ Sanctified Life, 49–52.